

REGEL, BRITANNIA

Posted on 16. Dezember 2019

Boris Johnson wint de verkiezingen in Groot-Brittannië en maakt de weg vrij voor de keizerlijke politiek.

Een opmerking van Christiane Borowy.

De Verenigde Staten hebben lang geleden het voormalige Britse rijk vervangen. Dat doet pijn. Waarom zou de EU ook interessant moeten zijn voor de Britse heersers als men in ieder geval een beetje van de imperiale pracht en praal kan behouden door de VS politiek te sussen? De belangrijkste media, meestal in trans-Atlantische handen, hielpen en beïnvloedden de publieke opinie sterk, zodat uiteindelijk de partij die het best de imperiale politiek afdwingt, won.

Troef, zoals de belangrijkste media in de aanloop naar de verkiezingen meldden, zag Boris Johnson als een "grote premier" en beloofde hem een nieuwe handelsovereenkomst met de VS toen Groot-Brittannië zich terugtrok uit de EU. Hij is natuurlijk een van de eersten die hem na de verkiezingen heeft gefeliciteerd en is, net als alle anderen die hem hebben gefeliciteerd van Macron tot Merkel, positief over de uitslag van de verkiezingen. Ook al wordt soms beweerd dat de reacties op de verkiezingen "gespleten waren als nooit tevoren" en niet overeenkwamen met de klinkende overwinning, dit is slechts verspilling van media en zeker geen kritiek op het imperiale beleid.

Integendeel: Duitse media en politici zien en zien nauwelijks problemen in de nauwe relatie van Groot-Brittannië met de VS, en dus ook in de inmenging van de VS in de verkiezingen, en hebben de neiging om het vertrek van de Britten uit de Europese Gemeenschap te verzachten als een excentrieke Britse eigenaardigheid, die vooral organisatorische problemen creëert omdat de implementatie vanaf begin januari 2020 snel lijkt te gaan.

Boris Johnson twittert na de eerste voorspellingen na de verkiezingen "We leven in de grootste democratie ter wereld" (1). Dit doet de vraag rijzen waar de toekomstige premier van Groot-Brittannië eigenlijk woont. In een wekelijkse uitwisseling met zijn vorst kan hij dat uitleggen. Als een constitutionele monarchie de grootste democratie ter wereld wil zijn, kan het spannend zijn. En daar heeft u zelfs nog niet eens de veel belangrijkere vraag bereikt of de democratie er werkelijk is waar ze geschreven staat. De journalist Julian

Assange, ook bekend als de "Britse versie van Guantanamo Bay" (3), die gevangen zit in de Britse gevangenis Belmarsh en gemarteld wordt volgens VN-rapporten, zal hier zijn eigen visie op hebben.

Maar wie geeft er om zulke "kleine dingen" als de nieuwe premier kan zegevieren over het feit dat hij door een grote meerderheid is gekozen en de conservatieven nu de meerderheid van de zetels in het parlement zullen innemen? Wie kan het iets schelen dat de Britten niet langer willen integreren in de Europese Gemeenschap, maar eerder "grote vrijhandelsovereenkomsten" met de VS willen?

"Tories" is de naam die aan de Conservatieve Partij in Groot-Brittannië is gegeven. Zelden zou men zeggen "de conservatieven" in Groot-Brittannië, en dus verzachtte de term "de conservatieven" in Groot-Brittannië, en zo verzachtte de term het nagestreefde conservatisme een beetje. De Duitse pers neemt de term ook over. Conservatief komt van conservare en middelen om te behouden. Aangezien de politieke dimensie van de term conservatisme sinds de 18e eeuw vooral wordt beïnvloed door Groot-Brittannië, is het de moeite waard om te bekijken wat conservatief betekent. Wikipedia heeft veel te bieden:

"In het Anglo-Amerikaanse conservatisme daarentegen speelt het individu een centrale, positief geëvalueerde rol, die wordt versterkt door de nationale identiteit en nationale symbolen door de uitdrukking van gemeenschappelijke waarden en doelen. De staat wordt daarentegen negatief gezien als de belichaming van de anonieme macht en het gebrek aan vrijheid. Veiligheid is hier het resultaat van individuele kracht en assertiviteit; individuele verantwoordelijkheid en particuliere economische principes zijn positief verbonden met conservatisme.

Jeremy Corbyn is een doorn in het oog van zijn politieke tegenstander geweest, alleen al met zijn pleidooi voor een terugtrekking uit de NAVO en een vreedzaam buitenlands beleid. De zelfbenoemde tegenstander van kernwapens, die zich als een van de weinigen heeft verdedigd tegen de oorlog in Kosovo, die hij als illegaal beschouwde, mocht in geen geval premier worden. Oorlogen zijn immers een zeer goede manier om geld te verdienen en de beginselen van het particulier ondernemerschap te handhaven, zoals blijkt uit de voortdurende stijging van de militaire uitgaven van de staat. Groot-Brittannië ligt met 50 miljard dollar (4) heel ver voor op de markt. Corbyn's kritiek op Israël en zijn beleid in Palestina bracht hem geen vrienden,

maar een ondergrondse mediacampagne die hem en de Arbeiderspartij als antisemitisch in diskrediet probeerde te brengen (5).

Het vooruitzicht van een financiële crash was voor Corbyn aanleiding geweest om te eisen dat de te grote economische voordelen zouden worden teruggedraaid. Wat het klimaat betreft, riep hij bedrijven op om de kosten van de klimaatschade te delen, en op het gebied van de democratie deed hij iets volkomen gek: hij beseftte dat de Britse burgers er niet helemaal zeker van waren of het een goed idee zou zijn als Groot-Brittannië geen lid van de EU zou zijn, en dat hij daarom het conservatieve idee had om het de bevolking in een tweede referendum te vragen, wat volkomen absurd was. Toen hij op sommige gebieden, zoals de gezondheidszorg, de staat en niet de particuliere sector op de eerste plaats begon te zetten, was de conservatieve kachel uit.

Het wordt duidelijk dat het geenszins een pure "Brexit-verkiezing" was, zoals de media vaak beweren. Corbyn heeft actie ondernomen tegen alles wat conservatieven en keizerlijke politici na aan het hart ligt: Illegale oorlogen, dat wil zeggen oorlogen zonder VN-mandaat, een meedogenloze economie die de particuliere sector en het gezondheids- en sociaal beleid versterkt, tot en met de afwijzing van de integratie in de Europese Gemeenschap.

The Guardian, toen het een bedreiging werd voor de conservatieven, zette Corbyn en de Labour Party in de eerste plaats op een journalistieke manier en trok de mediaklub bij uitstek terug: een antisemitische campagne die het allemaal had - met de steun van vele beroemdheden, zoals Wikipedia-oprichter Jimmy Wales (5).

De belangrijkste Duitse pers vond de doelstellingen van Corbyn ook moeilijk in haar trans-Atlantische trouw en ontwierp snel een bedreigende media-achtergrond. De wereldtop was bijvoorbeeld "Labour boss: What threatens the British when Jeremy Corbyn rules" en beschreef hem als "the most unpopular opposition leader in decades" (6). De Tagesschau had in de aanloop naar de verkiezingen al gedaan alsof er in feite geen echte tegenstander van Johnson was en dus een politiek alternatief en dat de enige keuze was tussen "pest en cholera" (7).

Maar doen alsof het een pure Brexit-verkiezing was geweest, is echter een goedkope manier om een mening te vormen. Ook na de verkiezingsoverwinning is het nog steeds slechts een kwestie van de Brexit, die in januari 2020 zal komen. Bijvoorbeeld, de wereldkoppen "De weg is vrij voor de Brexit".

Bondskanselier Merkel, het middelpunt van de media, bespreekt nu Brexit op de EU-top in Brussel. Maar de cruciale vragen die Corbyn aan de orde stelde, zijn volledig buiten werking gesteld. Oorlog, vrede, economie, sociale rechtvaardigheid - dit zijn niet langer allemaal kwesties.

De trieste conclusie: de inmenging van de VS in de Britse verkiezingscampagne was effectief en de media hebben hun stem laten horen. De Britten, die volgens de in de titel (8) genoemde hymne nooit slaven mogen zijn en niet getemd willen worden door tirannen, hebben een regering gekozen die zich niet alleen tot slaaf maakt van de trans-Atlantische belangen, maar die een beleid zal blijven voeren waarin mens en natuur zodanig worden uitgebuit dat het opgaat tegen de slavernij en tirannie.

Bronnen:

1. <https://www.zeit.de/politik/ausland/2019-07/grossbritannien-usa-freihandelsabkommen-donald-trump-boris-johnson>
2. <https://m.faz.net/aktuell/politik/wahl-in-grossbritannien/wahl-in-grossbritannien-konservative-von-boris-johnson-erringen-absolute-mehrheit-16533265.html>
3. https://en.wikipedia.org/wiki/HM_Prison_Belmarsh
4. <https://www.siper.ch/frieden/infografiken/>
5. <https://www.nachdenkseiten.de/?p=56814>
6. <https://www.welt.de/politik/ausland/plus204206490/Labour-Chef-Was-den-Briten-droht-wenn-Jeremy-Corbyn-regiert.html>
7. <https://www.tagesschau.de/ausland/wahl-gb-1200-101.html>
8. https://de.wikipedia.org/wiki/Rule,_Britannia

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Afbeeldingsverwijzing: [Michael Tub](#)/ Shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven het redactionele standpunt niet weer te geven.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over de ondersteuningsopties vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

 BitCoin Adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1z1PZgZgZK